

правлява. Старецътъ му разправилъ и пътникътъ слѣдъ като му благодарилиъ още веднажъ, тръгналъ да си отива въ къщи.

Щомъ го видѣла жена му почнала да му се кара, кждѣ е ходилъ толкова врѣме, когато тя го чакала толкова врѣме да донесе дѣрва да сготвятъ яденето. „Азъ не можехъ да си дойда по-рано, защото имахъ много работа, а пъкъ и пътя бѣше дълъгъ,“ така се оправдавалъ пътникътъ. Ами, видишъ ли, какво ти донесохъ?

Турилъ той мелницата на масата и поискалъ да му смѣли най-напрѣдъ свѣщи, кърпи, разни ястиета за прѣзъ празниците. Мелницата съмѣла всичко, каквото ѝ поискали. Жената почнала да се кръсти отъ очудване и запитвала отъ кждѣ е взелъ той такава чудесна мелница. Мжжътъ не ѝ казвалъ.

4.

На третия денъ отъ празниците мжжътъ свикалъ всичките си приятели на угощение. Като се научилъ за това богатиятъ му братъ, много се ядосалъ и казалъ: „За празниците той идва при мене да проси нѣщо за ядене, а сега свиква приятелите си на угощението, като че ли е нѣкой *графъ* или кралъ!“

Най-рано отъ всички гости дошълъ богатиятъ братъ. Той като видѣлъ всичко пригответо за угощението, попиталъ брата си, отъ кждѣ е спечелилъ това богатство.

„Отзадъ вратата,“ отговорилъ братъ му, като не искалъ да му обяснява подробно за мелницата. Когато главата на домакина се замотала отъ пленето, той разказалъ всичко за мелница-